

бъше добръ разказана¹⁾, нито гатанката за Ботйова можаха да разгатнатъ нашитѣ писатели. Вмѣсто да взематъ безпристрастнитѣ факти и да потърсятъ ключътъ на единъ сложенъ животъ въ взаимното отношение на тие факти съ вжтрѣшния, душевенъ миръ на поета, отъ една страна, и отъ друга — съ политическитѣ обстоятелства, българскитѣ писатели погледнаха на явленията изолирано едно отъ друго, като видѣха прѣдъ себе си цѣла мръжа приятни авантюри, но не низъ отъ нескончаема борба.

А че животътъ на поета не бѣше една проста авантюра, както е удобно на досегашнитѣ ни писатели да го освѣтляватъ, за това говорятъ фактитѣ на още нѣколко бурни години.

Букурещъ е прѣдъ насъ.

¹⁾ Не му е тукъ мѣстото да доказваме, че двѣтѣ книги върху дѣятелността на Апостола, тая на З. Стояновъ и оная на Ст. Заимовъ, отъ литературно и историческо гледище не издържатъ и най-снизходителната критика. Малко факти и повече измислици: така може да се резюмира съдържанието имъ.